

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia: **BRAȘOVU**, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
 Servori neînfrânate nu se primesc. Manuscrisurile nu se restituie.
 Birourile de anunțuri: **Brașov**, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
 Inserate mai primesc în Viena R. Moser, Haasenstein & Vogler (Otto Kasa), H. Schalk, Alois Herndl, M. Duka, A. Oppel, J. Demmer, în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Doube; în Hamburg: A. Steiner.
 Prețul inserțiilor: o serie zarmand pe o colână 6 cr. și 90 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tariful și învoială.
 Reclame pe pagina a III-a o seră 10 cr. v. a. sau 30 baltz.

GAZETA TRANSILVANIEI

(NUMERŪ DE DUMINECĂ 13)

„Gazeta” ese în să-careți
 Abonamente pentru Austro-Ungaria.
 Pe un an 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminecă 8 franci.
 Se primumă la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectorii.
 Abonamentul pentru Brașov:
 a administrațiune, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I: pe un an 10 fl., pe șese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
 Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. sau 15 baltz. Atâtă abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 69.—Anul LVI.

Brașov, Duminecă, 28 Martie (9 Aprilie)

1893.

Din cauza sîntelor sîrbători, diarul nu va apăre pînă Mercuri sîra.

Nou abonamentŭ la GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Aprilie 1893 st. v. se deschide nou abonamentŭ, la care invitămŭ pe toți amicii și sprijinitorii fîiei nîstre.

Prețul abonamentului

Pentru Austro-Ungaria:

pe unŭ anŭ	12 fl.
pe șese luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe unŭ anŭ	40 franci
pe șese luni	20 "
pe trei luni	10 "

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe unŭ anŭ	2 fl.
pe șese luni	1 fl.

Pentru România și străinătate:

pe unŭ anŭ	8 franci
pe șese luni	4 "

Abonarea se pôte face mai ușorŭ prin **mandate postale**.
 Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Brașov, 27 Martie v.

Sîrbătorea cea luminată de mâne ne face sî aruncămŭ o privire asupra trecutului și viitorului nîmului nostru.

Strimbătările acestei lumî și sîrtea neegală, ce este dată indiviilor, ca și poporelor, au adusŭ cu sine, ca poporul românŭ dintre Tisa și Carpați sî nu se pôtă bucura pînă acumă și elŭ de libertatea și drepturile ce i-se cuvînu.

Abia scăpatŭ diu lanțurile io-

băgiei, Românulŭ și-a schimbatŭ, dela 1848 încîce, de două-ori stăpânii fără sî ajungă a-și vedea împlinite măcarŭ în parte dorințele și aspirațiunile sale naționale.

Pe lângă tôte jertfele aduse în sânge și avere, amŭ ajunsŭ, ca astăđi, cu tôte că nu mai suntemŭ iobagi, sî fimŭ mai amenințați și mai primejduiți în limba și naționalitatea nîstră, ca înainte de 1848.

Posomorite sunț prospectele nîstre și în viitorŭ, cum este posomorită vremea, care în locŭ de flori și de verdeta, ne aduce la Pasci gerŭ și zăpadă.

Și de ce ni-se parŭ atătŭ de posomorite aceste semne ale viitorului? Credeți, că doră prigonirile și uneltirile dușmanilorŭ nîmului nostru ne-ar puté face, fiă și numai pe o clipită, sî ne îndoimŭ în isbânda cauzei nîstre drepte?

Nici-odatŭ! Nu va fi cu putință acelora, cari vorŭ sî ne stingă ca naționalitate deosebită română, sî isbutescă cu planurile lorŭ infernale astăđi, când suntemŭ multŭ mai înaintați și când ni-se dau atâtea miilce de a puté sî ne apărămŭ față cu unŭ astfelŭ de atentatŭ barbarŭ; nu le va fi, dicemŭ, cu putință, decătŭ numai atuncŭ, decă noi nu ne vomŭ sci împlini datoria și chiămarea.

Pe câtă vreme fiiŭ națiunei nîstre se vorŭ încaldŭ la rațele binefăcătore ale iubirei de frate; pe câtă vreme noi vomŭ fi conduși de marile idealuri naționale, pentru cari s’au jertfitŭ premergătorii nîstri în luptă, ér inimile nîstre vorŭ fi pline de sfânta însuflețire pentru libertate și dreptate, n’avemŭ a ne teme de nimicŭ, ci putemŭ privi cu încredere și cu curagiu înaintea nîstră.

Decă este ceva, ce ne neliniș-

tesce și ne face sî ne îngrijimŭ adîncŭ de viitorulŭ nostru, sunț numai semnele triste, ce le vedemŭ ici și colo, că iubirea și legătura dintre frați este turburată de certe și intrigî meschine, că marile idealuri naționale sunț umbrite de patimele intereselorŭ personale și că însuflețirea cea nobilă și desinteresată pentru cauză este adese-ori înlocuită de pofta profană, de a face svonŭ și paradă scă.

Nu putemŭ dér sî nu ne aducemŭ aminte, că cea mai de frunte și cea mai ferbinte dorință a luptătorilorŭ redeșteptării nîstre naționale a fostŭ, ca înainte de tôte sî căutămŭ a întări sîmînția nîstră printr’o strînsă legătură și unire între tôte mîdularile națiunei nîstre.

Nici-odatŭ n’amŭ avutŭ mai multă lipsă de această concordiă și unire între frați ca acum, când după ce ni-s’au nimicitŭ tôte drepturile naționale, este în celŭ mai mare pericolŭ și existența bisericei nîstre naționale, cea din urmă întăritură, înderetulŭ căreia s’a adăpostitŭ veacuri întregi neamulŭ nostru multŭ prigonitŭ.

Ori ce-amŭ face și amŭ întreprinde dér astăđi, trebuie sî avemŭ în vedere, că în timpuri critice și de mare primejdiă se cere înainte de tôte sî fimŭ una și nedespărțiți toți fiiŭ națiunei; sî căutămŭ a ne închege șirurile și a ne întări pentru luptele viitoare.

Acésta însé nu se pôte fără de abnegare de sine și fără de a pune mai pe susŭ de tôte cauza sfântă, pentru care luptămŭ.

De-ar reinvia în inimele nîstre cu îndoită putere foculŭ iubirei de ne-amŭ, ce-a condusŭ pe părinții nîstri și a însuflețitŭ pe apostolii Românismului!

Manifestulŭ de unire alŭ Mitropoliei române de Alba-Iulia cu biserica Romei din 7 Oct. 1698 și condițiunile unirei.

D-lŭ Nic. Densușianu ni-a comunicatŭ textulŭ originalŭ în limba română alŭ actului fundamentalŭ de unire a bisericei române din Transilvania cu biserica Romei.

Aflămŭ de bine a publica și în numărulŭ de Duminecă acestŭ actŭ, subsemnatŭ de protopopi și de Mitropolitulŭ Atanasie și întăritŭ cu pecetea Mitropoliei Belgradului, lăsîndŭ sî urmeze și conclusiunile, ce le face d-lŭ Densușianu din punctŭ de vedere istoricŭ.

Eată textulŭ:
 Pe foia întâia.

„Noi mai în josŭ scrișii Vlădica, Protopopii și opii Besericilorŭ Rumânesci dămŭ în scire tuturorŭ căroră se cuvîne, mai vîrtosŭ Terei Ardélului. —

„Cercîndŭ schimbarea acestei lumî înșelătătore, și nestarea, și nepeirea sufletelorŭ, căruia în măsură mai mare trebuie a fi de cătŭ toate, din bunăvoia nîstră ne unimŭ cu Biserica Romei cea catholică și ne mărturisimŭ a fi mîdularile cestii Biserice sfinte catholice a Romei prin cestă carte de mărturie a nîstră. Și cu acele privilegii și cum înălția Sa Impăratulŭ și coronatulŭ craiul nostru în milostenia decretului înălției sale ne face părtașii, care milă a nălției sale nevrîndŭ a o lăpăda cum se cade credincioșilorŭ înălții Sale această carte de măr-

FOILETONULŭ „GAZ TRANS.”

Versuri religiose.

La patimă și inviarea Domnului nostru Isusŭ Christosŭ.

I.
 Domnulŭ nostru Isusŭ Christosŭ
 Celŭ cu nume prea e frumosŭ
 De Tatălŭ a fostŭ trimisŭ,
 Precum prorocii au scrisŭ,
 Ca lumea s’o mîntuiescă
 De robia strămoșească.
 Dulcele Isusŭ Cristosŭ
 Din ceruri venindŭ ici josŭ,
 Uceniciŭ ș’a adunatŭ
 Multe minuni a lucrătŭ,
 Pe ómeni i-a învățatŭ
 Cum sî scape de pecatŭ,
 Dér puținŭ l’au ascultatŭ;
 Cei mai mulți potrivă-au statŭ
 Ba-ai jidovilorŭ preoți
 Strigau într’o gură toți:
 Acestŭ omŭ legea ne strică
 Și de elŭ la toți ni-e frică,
 Haide-ți dér sî-lŭ rîstignimŭ
 Pe cruce sî-lŭ pironimŭ,
 Căci vinŭ de ilŭ vomŭ lăsa.
 Totŭ poporulŭ va strica.

II.

Christosŭ, decă a văđutŭ
 Cumcă vremea i-a sositŭ
 Ca sî se plînescă tôte,
 Cele din veoi aședate,
 Vrîndŭ cina sî o gătescă
 Prin ea sî ne dăruiescă
 Taina cea dumnezească
 Ș’a adunatŭ pe a-i sîi
 Doi-spre-đece învțăcei
 Și cu toții au cinatŭ
 Ér Isusŭ a aședatŭ
 Taina sfinte beuturi
 Sfinte cuminecături.
 Ș’a disŭ Isusŭ cătră-ai sîi
 C’asa sî facă și ei
 Intru pomenirea sa,
 Atuncŭ vicleanulŭ Iuda
 Cătră-ai lui Christosŭ dușmanŭ
 Așa đise: dați-mŭ bani
 Dați-mŭ trei đeci de arginți
 Și vi-lŭ dau sî-lŭ rîstignitiŭ,
 Eu voiŭ da o sîrutare
 Sî cunoscetiŭ voi pe care
 Va trebui sî-lŭ legați
 Și morții cumplită sî-lŭ dați,
 Jidovii bani îi dădea
 Iuda în pungă îi băga

Și pe Christosŭ ilŭ vindea.

III.

Pe Isusŭ decă l’au prinsŭ
 La Archierei l’au trimisŭ
 Sî-lŭ judece întâiu ei
 Mai marii Archierei,
 Apoi de-acolo legatŭ
 L’au trimisŭ și la Pilatŭ,
 Pilatŭ decă l’a văđutŭ
 Cătră dînsulŭ a grăitŭ
 — Dér ce vii tu méi pe aici
 Și faci între ómeni prioi?
 Ér Christosŭ la elŭ privia
 Și nimicŭ nu răspundea:
 Atuncŭ Pilatŭ cu mîniă
 Strigă — „Ce? nu-mŭ răspunđi mie?
 Nu sci că eu isŭ domnŭ tare
 Ș’am putere forțe mare
 Putere de slobođire,
 Putere de rîstignire!”
 Isusŭ cu capulŭ plecatŭ
 Așa đise lui Pilatŭ
 „Tatălŭ putere ți-a datŭ!”
 Ér Pilatŭ eși afară
 Și-așa đise la poporŭ
 — Eu destulŭ am judecatŭ,
 Dér nu l’au aflu vinovatŭ,
 Că n’are nici unŭ pecatŭ.

Atuncŭ jidovii-au strigatŭ

— Rîstignesceni-lŭ Pilate
 C’acesta le face tôte,
 Că de nu lŭ vei rîstigni
 La Chesariu prietenŭ nu i fi.
 Atuncŭ Pilatŭ cunoscîndŭ
 Ce au jidovii în gîndŭ
 Mînilé și le au spălatŭ
 Apoi pe Isusŭ l’a datŭ
 Đicîndŭ: „io-sŭ nevinovatŭ
 De acestŭ sânge preacuratŭ
 Și n’ estŭ omŭ dumnezeescŭ
 Nici o vină nu găsescŭ!”
 Ér jidovii au strigatŭ
 — Altŭ lui sînge vremŭ sî viă
 Spre a nîstră sîmînția!”

IV.

Și pînă l’au rîstignitŭ
 Rîu de totŭ lau ohinuitŭ
 Purtîndu-lŭ cu mare silă
 Și bătîndu-lŭ fără milă
 Dintr’o curte și-altă curte
 Pumnŭ și palme dîndu-i multe
 Pe care i-au vindecătŭ
 Aceia palme i-au datŭ,
 Și-i făcîră multŭ necasŭ,
 Lovîndu-lŭ peste obrazŭ.

„turie și Nălții Sale și Țerei Ar-
„délului o dăm în înainte, pentru
„care mai mare tărie, dăm și pe-
„cețile și scrisorile mânilor nōs-
„tre. S'au dat în Belgrad în anii
„Domnului 1698 în 7 zile a lui
„Octomvre.

† „Inșă într'acest chipū ne
„unimū, și ne mărturisimū a fi
„mădulările sfinței catholicescii Bi-
„serici a Romei, cum pre noi și
„rēmășițele noastre din obicei-
„ulū Bisericii nōstre a Rēsā-
„ritului, sē nu ne clătēscā. Ci
„tōte țeremoniile, serbătorile, pos-
„turile cum pâna acum, așa și de
„acum înainte sē fimū slobođi a
„le ținē după cālindariulū vechiu.
„Și pre cinstitulū Vlādica nostru
„Athanasie nime pānā în mōrtea
„Sfinției Sale sē n'aibā putere a'lū
„clāti din scaunulū Sfinției sale.
„Ci tocma de i s'ar tēmpla mōrte
„sē stea în voia soborului pre
„cine ar alege sē fie Vlādicā,
„pre care sfinția Sa Papa și înāl-
„țatulū împēratū sē-lū întărăscā,
„și Patriarchulū de subt biruința
„Inālției Sale sē-lū hirotonēscā și
„în obiceiulū și deregătorii-
„loru (citesce: deregătorii)
„Protopopiloru carii sunt și
„vorū fi, nici într'unu felū de lu-
„cru nime sē nu se mestece
„ci sē se ție cum și pānā acum.
„Ear de nu ne vor lāsa pre noi
„și pre rēmășițele nōstre într'a-
„cēsta așezare, Pecēțile, și iscā-
„liturile nōstre care am datū sē
„naibā nici o tārīe, care lucru
„l'amū întāritū cu pecetea mitro-
„poliei nōstre pentru mai mare
„mārturie.“

(L. S.)

Aici este imprimatū în fumū
sigilulū mitropoliei de Alba-Iulia,
representāndū în mijlocū icōna
Sāntei Treimi, ēr în jurū inscrip-
țiunea: „† Acēsta este
pecetea Mitropoliei Bāl
gradului.“

Pe foia a 2-a și a 3-a urmēzā subsemnā-
turile în ordinea urmātore:

† Protopopū Ghiorghi ot Hațag așa vo-
escū m. p. L. S.
„Protopopū Ioan ot Himidōra m. p. L. S.
„Protopopū Iancul dela Jomal m. p. L. S.
„Protopopū Neculiți Sassebes m. p. L. S.
„Protopopū Ilie dela Crișurī m. p. L. S.
„Protopopū Stefanu dela Cașei m. p. L. S.
„Protopopū Macaveiu din Nemigia m. p.
L. S.
„Protopopū David din Uifulāu m. p. L. S.
„Protopopū Ioanu din Cālāmū m. p. L. S.
„Protopopū Grigora din Bistrița m. p. L. S.
„Protopopū Coste din Hāpārta m. p. L. S.
„Protopopū Gaboru dela Sāorās m. p. L. S.

„Protopopu Gavril dela Bistra m. p. L. S.
„Protopopu Michaiu din Cālaba m. p. L. S.
„Protopopu Mateiu dela Laposu m. p. L. S.
„Protopopu Georgie Notarezulū Daiamulū
m. p. L. S.
„Protopopu Miheilū ot Armeni
„Eu Protopopu Stefanu dela Chioar m. p.
L. S.
„Protopopu Ionuță din Corvia m. p. L. S.
„Protopopu Simion din Secalū m. p. L. S.
„Protopopu Oane de Kețe m. p. L. S.
„Protopopu Radulu din Colunu m. p. L. S.
„Protopopu Ionascu din Moh m. p. L. S.
„Protopopu Toma din Vmțū m. p. L. S.
„Protopopu Sava din Selisce m. p. L. S.
„Eu Protopopu Radu dela Fūgāras m. p.
L. S.
„Eu Protopopu Stanila dela Fāraș (sic)
m. p. L. S.
„Protopop Daniel din Ilie m. p. L. S.
„Eu Protopopu (sic) Toma din Ra-oviță
m. p. L. S.
„Protopopu Toader dela Gorghiu m. p.
L. S.
„Protopopu Aron din Cichin Delu.
„Protopopu Idomir din Berghis m. p.
L. S.
„Protopopu Ioanu din Lepindea m. p. L. S.
„Protopopu Costanū dela Șiența m. p. L. S.
„Protopopu Stefanū ot Simihai m. p. L. S.
„Protopopu Simion de Slvaș m. p. L. S.
„Protopopu Georgie din Ohaba m. p. L. S.
„Protopopu Adam Cuger L. S.

Urmēzā acum repetarea pe scurtū a con-
dițiunilor de unire scrise de Mitropolitulū
Athanasie cu mâna sa proprie astfel:

„Și așe ne unimū acesti ce
„scri (sic) mai sus cum toata
„lege nōstrā, Slujba Bese-
„ricii, leturghia și posturile
„se stē pre locū, iarā se nar-
„sta pe locū acele, nici aceste
„peceți se naibā nici o tārīe
„asupra nōstrā și Vlādica nos-
„tru Athanasie se fie în Scaunū
„și nime sē nu-lū hārbātāluēscā.“

Pe margine:

„Și cāria dar-lū nostru.“

„Athanasie L. S.“

Cetindū acum și recetindū
acestū manifestū de unire din 7
Oct. 1698 vedemū constatāndu-se
prin elū urmātorele adevēruri is-
torice:

Manifestulū originalū de unire
nu amintēscē absolutū nimicū, cā
Biserica romānā de Alba-Iulia ar
fi primitū patru puncte dog-
matice, despre carī mai târziu
catholicii făcurā atāta vorbā, cā
le-arū fi primitū Romānii.

În specialū, nu afiāmū în acestū
manifestū de unire, nimicū cā Mi-
tropolia romānā de Alba-Iulia ar fi
recunoscutū pe Pontificele romanū
de capū alū întregēi biserici creș-

tine; nimicū despre pânea azimā;
nimicū despre purgatoriu; nimicū
în fine despre dogma neînțelēsā
nici chiar teologilorū, cā spiritulū
sfântū purcede dela Tatālū și dela
Fiulū.

Romānii în manifestulū lorū
de unire dela 1698 făcurā numai
nisce declarațiuni generale
și într'unū modū fōrte vagū,
cā se unescū cu biserica Romei,
fără sē spunā anume în ce felū
de cestiuni se unescū, ēr de altā
parte adāugarā numai decātu mo-
tivulū principalū și condițiunea
politicā-bisericēscā esențialā a uni-
rei: „ca sē trāescā cu aceleși pri-
vilegiū“ (se înțelege bisericesci și
politice).

Manifestulū de unire din 1698
se ține în linie generalā de reso-
luțiunea împēratului Leopold din
14 Aprilie 1698 cu singura deo-
sebire esențialā, cā Romānii nu
voirā în soborulū dela 1698 sē re-
cunoscā nici chiar calitatea de
primū Patriarchū a Papei dela
Roma, care le-o cerea împēratulū
prin resoluțiunea dela 14 Aprilie
1698.

Așa dēr nu numai cā sino-
dulū din 1698 nu primi nici
o dogmā de credință cato-
licā, dēr nu concese Papei
nici unū dreptū de jurisdic-
țiune în Biserica romānā
de Alba-Iulia.

Anume acestū sinodū declarā
în modū solemnū în manifestulū
de unire, cā Mitropolia de Alba-
Iulia rēmāne și de aci înainte în
legea Rēsāritului și ține la legea
acēsta, atātū în cestiuni de cre-
dință câtū și în cestiuni de gu-
vernare bisericēscā:

„cum pre noi și pre rēmăși-
„țele nōstre din obiceiulū Bise-
„ricii nōstre a Rēsāritului
„sē nu ne clătēscā;“

„cum tōtā legea nōstrā slujba
„Bisericii, leturgia . . . sē stēe
„pe locū;“

„pe vlādica nostru . . . nime
„. . . sē n'aibā putere a'lū clāti
„din scaunulū sfinții sale;“

„sē stēe în voia soborului pre
„cine ar alege sē fiā vlādicā;“

„cā în obiceiulū și deregāto-
„riile Protopopilorū carī suntū și
„vorū fi . . . nime sē nu se mes-
„tece.“

Vedemū așadēr, cā unirea cu
biserica Romei se făcuse păstrān-
du-se intactā întrēgā religiunea
Rēsāritului, și întrēgā autonomiā
bisericēscā de o parte, ēr de altā

parte neprimindu-se nimicū, dēr
absolutū nimicū, din tōtā credința
particularā a Bisericii catolice
și nici vre-o dispozițiune din drep-
tulū ei canonicū.

În scurtū, unirea Romānilorū
cu Biserica Romei nu primi:

1. Nici o dogmā catolicā.
2. Nici o supunere față de
Biserica catolicā.

3. Nu admise nici unū dreptū
de amestecū (de legislațiune,
jurisdicțiune) alū Bisericii cato-
lice în Biserica romānā.

Legea sēu religiunea rē-
mase întrū tōte aceeși inviola-
bilā și nealteratā.

Dreptulū canonicū același
nemodificatū.

Independența bisericēscā
neatinșā.

Și de-ōrece Biserica catolicā
prin unirea acēsta făcutā la a.
1698 nu putū sē cāștīge absolutū
nici unū dreptū de jurisdicțiune
în Biserica romānā de Alba-Iulia
se înțelege, cā Biserica romānā de
Alba-Iulia rēmase în togma ca
mai înainte: **Bisericā romānā au-
tocefalā**, așa cum au fostū Mitro-
poliile romāne din Bucuresci și
din Iași față de Patriarchulū Cons-
tantinopolului.

Și ca sē fimū înțelēși de toți,
repetāmū: autocefale suntū
bisericele, carī nu suntū su-
puse jurisdicțiunii patriar-
chilorū.

Legătura așa-dēr, care o făcuse
biserica romānā cu biserica Ro-
mei la 1698 era numai o simplā
alianță bisericēscā făcutā
între două state sēu corporațiuni
bisericesci cu autonomia lorū pro-
priā deosebitā.

Unirea din 1698 nu este o con-
topire sēu o disolvare a bisericii
romāne în biserica catolicā;

nu este o supunere a mitropo-
liei romāne sub guvernarea bise-
ricii catolice;

nu este nici chiar anexarea bi-
sericii romāne ca parte, cātrā bi-
serica catolicā ca o totalitate;

nu este în fine unirea acēsta
o societate leoninā, după cum
voescū sē o esplice missionarii de
astăđi, în care biserica catolicā
sē cāștīge tōte, ēr Mitropolia ro-
mānā sē piērdā tōte.

Unirea nōstrā cu Roma a fostū
judecatā atātū în secululū trecutū
cātū și în secululū presentū numai
ca o simplā alianță bisericēscā.

Așa ni-s'a propusū din partea
împēratului Leopoldū prin resolu-
țiunea din 15 Aprilie 1698.

I au datū bainā mchoritā
Cum în iume 'i mai uritā,
Cu spinī l'au încununatū
Și în obrasū l'au scuipatū.
Christosū tōte le rābda
La Dumneđeu sē ruđa;
Dōmne fie voia ta!
Apoi astfelū chinuitū
Chinuitū batjocoritū
Pe Christosū ei l'au silitū
Ca sē-și ducā în spinare
Crucea sa cea fōrte mare
Pānā la Golgota susū
Ș'apoi pe cruce l'au pusū,
Pe cruce 'ntre doi tālhari
Doi tālhari din cei mai mari.
Cānd pe cruce ilū suia
Toți trāgea și-lū întindea
De trupulū celū mai frumosū
Trupulū Domnului Christosū.
Sē 'ndesa care de care
Sē tragā sē dea mai tare
Și cu pirōne l'au pironitū
Cu sulița în cōste lau rānitū
Fiere i-au datū de-au mēncatū
Cu oțētū l'au adāpatū,
Christosū tōte le-a rābdatū
Ca unū mare împēratū,

Capulū în josū ș'a plecatū
Cu glasū tare a strigatū:
Dōmne 'mpērate curescū
Sufletulū ți-lū dāruescū.

V.

Christosū cānd sufletulū ș'a datū
Sōrele ș'a întinecatū
Luna ș'a schimbatū în sānge,
Îngerii 'ncepurā a plānge,
Biserica ș'a stricatū,
Pāmēntulū ș'a cutremuratū,
Isvōrele au sēcatū,
Ērba verde ș'a uscatū,
Vāile ș'au turburatū,
Ripele ș'au surupatū,
Pietrile ș'au despicatū,
Și mulți morți au inviatū,
Tōte 'nșpaimā au rēmasū
Pān' la alā nouēlea cēsū.

*

Atuaci Iosifā a venitū
Cu Nicodimū celū oinstitū,
De pe cruce ilū pogorirā
Și în giolgiuri ilū invālirā
Și într'o grādinā nouā,
Mormēntū nou ilū îngropārā.
Și dulci cāntāri li cāntārā,

Dicēndū: „unule nāscutū
Isuse fār' de 'nceputū
Alū lui Dumneđeu cuvēntū
Care-ai venitū pe pāmēntū
Pentru a nōstrā mātuire,
Fiindū însu-ți bunū din fire
Cum Tatālū au plecutū
Din Feciōrā te-ai nāscutū,
Neschimbatū te-ai omenitū,
Pentru noi te-ai rēstignitū
Și cu mōrte tristā fōrte
Ai cālcatū însu-ți pe mōrte,
Mātuescē-ne pe noi
De cumplitēle nevoi,
Care viū și ne'mpresurā
Tot-dēuna fār' măsurā“
Astfelū a fostū îngropatū
Trupulū celū nevinovatū
Alū stāpānului Christosū,
Celū cu nume prē framosū
Și jidovii l'au pāzitū
Și pe grōp'au prāvālitū
O piatrā mare și grea,
Și petece-au pusū pe ea.

VI

Dēr cānd fū a treia đī
O minune se ivi,
Cāci unū ingerū a venitū

Și piatra a prāvālitū
Isusū din grōp'au eșitū
Ș'a inviatū ca unū sfântū,
A treia đī din mormēntū.
Și Christosū cānd s'a sculatū
La iadū îndat'a plecatū,
Ca pe moșū Adamū sē lū scōtā
Dimprennā cu-a lui glōtā
Acēsta iadulū vēđēndū
Și prē bine cunosēndū
Cumcā vremea fi sōsise
Cea mai de multe-ori đīsā
Între care trebuia
Pe cei ce legați ținea,
Sē-i lasā sē mērg'afarā
Dintru a fooulū parā.
Tare rēu sē tānguia
Și amarū sē jāluia
Dicēndū: oh! vai și amarū
Oh! flaoārā nestinsū jarū
Oh! ce greutate mare
Și nespusā supārare
Vai de iscariotēnūlū
Fiindū cā-i Nazarinēnūlū,
Nazarinēnūlū Christosū
Vino la cele de josū,
Ca lucru pōte sē fiā,
Ce e acēsta tārīā?

Așa au înțeles-o părinții noștri dela 1698.

Așa au judecat-o istoricii noștri. Sincăi dice: Și acum se află nebuni ca aceia, cari gândesc, că greco-catolicii, pentru că se numesc uniți trebuie să fiă supuși romano-catolicilor, ci înțelepciunea arată, că a fi unită cuiva, atâtă însemnă, câtă a fi lui asemenea și nu supusă (Chronica III an. 1701.)

In fine, ca să aducem încă un exemplu și mai recent, conferența Românilor greco-catolici ținută la a. 1871, în memoriul său adresat mitropolitului Vancea, declară în mod solemn, că unirea noastră cu biserica Romei este numai o „alianță paterenă religioasă.”

Nic. Densușianu.

CRONICA POLITICA.

— 27 Martie.

Comitatul Pojunului, care este locuit în majoritate de Slovaci, a înaintat d-ilele acestora o curioasă cerere către dietă, în care se dice, că Ungurii nu mai pot răbdi cu poporele nemaghiare din țară, deoarece legea de naționalitate le dă acestora prea multă „libertate”, așa că nu mai e de trăit. Deci ceru, ca dieta să facă ce va face și să ia măsuri de a mai strânge puțin în chingi pe Nemaghiari, căci altminterea apoi Ungurii sunt înghițiți de vii din partea acelora. Acastă cănăscă cerere a fost înaintată în numele comitatului, măcar că comitatul e locuit în forțe mare parte de Slovaci cari despre acest lucru nici scire n'au putut avea. Eată cum seiu cărmătorii comitatelor locuite de Nemaghiari să îngrijescă de binele poporațiunii. În loc de a umbla, să ușureze sordre trăiesc, ei ceru să ia măsuri pentru desevirșita loră sugrumare! Acăsta este răsplata fiamândilor și veneticilor, pe a cărora mână a pus stăpânirea unghurescă cărmuirea comitatelor locuite de Nemaghiari!

Acum se debate în dieta unghurescă bugetul pentru honveți, care a dat nascere la desvelirea multor idei, ce de multă zacă aseuse în căpăținele celorlă ce se frământă în brazda maghiarării. În sedința dela 6 Aprilie, unul dintre deputați, cu numele Nagy Istvan, presentă un proiect de rezoluțiune, prin care ceru introducerea colorilor naționale unghuresci la honvețime. Altă de-

*) Actele conferenței ținute la Alba-Iulia 1871 pag. 33.

putată învinovăți pe ministrul de honveți, că el ar lucra pentru „coruperea spiritului național în armată”; contele Apponyi se plânse, că la armată nu mergu trebile cum se cade, deoarece nu în limba germană, ci singur numai în limba maghiară ar dori el să mērgă tōte trebile militare. Mai pe scurtă dīș, coconii din dietă vorbesc tocmai așa, ca și cum s'ar afla într'un sat pustiu. Decă și din armată li-ar succede să facă o fabrică de maghiarizare, mai credū ei oare, că Românii, Slovacii, Sērbii și tōte celelalte popore nemaghiare din țēră vor mai avē inimă și bunăvoință față de o astfel de armată?

SCRIILE ŢILEI.

— 27 Martie.

Biroul Academiei Române. Mercuri sēra s'a închis sesiunea Academiei Române. Ca președinte al ei a fost ales venerabilul nostru publicist, d-lu *Georgiu Barișiu*, ēr vice-președintu au fost aleși d-nii: *V. A. Urechidă*, *Iacobu Negruzzi* și *D. Brândza*.

—x—

Monarchiul în Budapesta. Fōia nemțescă „Neues Wiener Tagblatt” aduce scirea, că Majestatea Sa va sosi cātă de curēndu în Budapesta. Aceeasi fōia spune, că în capitala unghurescă se facu mari pregătiri pentru primirea monarchului.

—x—

Academia română. Premiul Heliade-Rădulescu de 5000 lei, destinat celei mai bune cărți române cu conținut literar publicată în anii 1891 și 1892, a fost decernat în sedința Academiei dela 23 Martie d-lui *Barbu St. Dela Vancea* pentru volumul său de nuvele intitulat „*Paraziții*”. Ear cartea d-lui *M. Gaster*, *Chrestomafia română* (Texte de limba română) în două volume, și *Istoria Românilor de A. D. Xenopolu* în cinci volume, au fost respicse ca lip site de valōre.

—x—

Atentat la viața regelui sērbesc. Din Belgrad (capitala Serbiei) vine scirea, că planurile de atentat contra regelui sērbesc, *Alexandru*, și cari au fost descoperite de Majestatea Sa monarchul nostru, au adus cu sine o cercetare stricā. Până acum sunt prinși petru indiviđi bănuți, cari facu parte din partida radicală. O asemenea cercetare se va face și în Ungaria, unde se presupune, că există mulți supuși Sērbi complicit în acăsta afacere.

—x—

Accidentu pe mare. Din Constantinopol se telegrafiază următoarele: Duminică sēra, după întōrcerea Sultanului din vechiul Serai, vaporul palatului avēndu pe el personalul de serviciu, s'a ciocnit în Bosfor, în drumul spre Dolma Bacche, cu un alt vapor. Vaporul palatului s'a înecat. Căpitanul și alte 40 de persoane au perit. Ciuci

răniți au fost scăpați. Sultanul a acordat imediat pensiuni celorlă cari au scăpat și familiilor victimelor.

—x—

Orașu nimicitu prin cutremur. În Mesopotamia s'a întâmplat d-ilele trecute o mare nenorocire. Orașul Malattia a fost pustiit prin cutremur de pământ. Casele orașului erau în număr de 10,875, dintre cari 2885 au fost făcute ruine, 5690 sunt cu desevirșire de nelocuită, apoi tōte edificiile mari publice, moșeele și bisericile zac în ruine. S'au aflat până acum 130 omeni morți.

—x—

Vērstă înaintată. Diarul turcesc „*Sasdet*” spune, că pe lângă moșohea sultanului *Bajazid* din Constantinopol trăiesc un negutator cu numele *Hadji-Mehemed*, care e în vērstă de 130 ani. Când a fost de 105 ani i-a crescut dinți a două oări. Acum 2 ani *Hadji-Mehemed* s'a cășătorit pentru a 58 oară și are o mulțime de copii.

—x—

Clopoțe furate. În ziua de Pașci a catolicilor li-s'a întâmplat o mare batjocură credincioșilor din suburbialu *Mobait* din Berlin. Peste noapte s'au furat clopoțele dela biserica Sântului *Favelu* lu dori de di, când clopotarii se duseră să tragă clopoțele pentru „*Inviare*”, se pomeniră că clopoțele lipsesc. Lucrul s'a putut întâmpla astfel, că biserica s'a edificat numai de curēndu și clopoțele încă nu se așezaseră în tornu, ci deocămdată ele se ațau numai pe un pedestalu de lemn. de unde hoții le putură tura mai ușor, decăt decă ar fi fost în tornu. Greutatea clopotelor era de patru miji metriche și au costat o miă de mărci. De urma hoșilor până acum nu s'a putut da.

Mōrtea lui Gr. T. Brătianu.

Sub acēstū titlu publică „*Il Faro Romagnolo*” dela 29 Martie următoarele:

„A murit pe neașteptate la București ilustrul patriot *Grigorie T. Brătianu*, presidentul Ligei pentru unitatea culturală a Românilor.

„Perderea acēstui omu eminentu, a deșteptat oca mai profundă întristare în tōta România. Tōte strădele Bucureștilor s'au cernit cu drăpele negre la vestea morții sale și din cele mai ascunse colțuri ale regatului veniră reprezentanți la înmormēntarea sa, care fu o impunătoare demonstrați de dragoste către defunctu și un solemn plebiscitu popularu în favōrea principiului de naționalism, pentru care *Brătianu* fu unul din cei mai călduroși și mai temeinici apărători.

„Tōtă viața lui *Gr. T. Brătianu* se resumă într'o luptă curajoasă și energică, într'unu sublimu apostolat spre apărarea Românilor persecutați în țēră lor de străini în totu ce pōte fi mai sacru în lume, în graiu, în tradiții, în caracter și în drepturile lor naționale.

„Hotărītū din tinerețe pentru cariera judiciară, era deja consilieru la curtea de apel, când lăsă magistratura pentru a se da cu totul vieței politice: și deputat în parlamentu și presidentu al Ligei pentru unitatea culturală a Românilor el dade dovēdi de o activitate, de un tactu, de o energi așa de proprie pentru a căștiga succese nesperate cauzei atāt de nobile căreia se consacrase. Lui cu deosebire se datoresc organizarea actuală a partidului naționalist român și lui în mare parte se datoresc luğul drumu făcutu de Ligă în puțină vreme de când s'a constituitu.

„Și în Italia mōrtea lui *Gr. T. Brătianu* va fi aflată cu o sinceră întristare, pentru că el a fost puternicul și generosul campionu al unui popor, care e fratele nostru de sange și căruia-i dorim cātū să pōte de apropiată ziua când se pōtă, reunit totu sub bandiera sa națională, să sdrōbescă lanțurile care de atăția ani îl apasă.”

„ALBINA”

institut de credit și economii.

Acăsta este cea mai vechiă bancă românească, din câte le avem în Transilvania și Ungaria. În cursul anului 1892, ea a avut un profitu curat de 86,487 fl. 37 cr., adecă mai multu cu 17,350 fl. 55 cr., decătū în anul de mai înainte. În adunarea generală, ce s'a ținut la 31 Martie n. c., s'a urcatu fondul specialu de rezervă, ce numai în anul trecut s'a înființat, la 59,036 fl. 80 cr., ēr fondul de pensuni alu funcționarilor la 62,205 fl. 25 cr. Dividenda acționarilor s'a suitu la 15%.

Pentru scopuri de binefacere s'au votat 4,289 fl. 22 cr., cari s'au hotărīt a se împărți astfel:

- 1) „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, în scopul creării a 10 stipendii de fl. 50 pentru elevii internatului împreunat cu școala sa civilă de fete 500 fl.
- 2) Școalei civile de fete a „Asociațiunii transilvane” pentru trebuințe curente 500 fl.
- 3) Școalei elementare de fete a „Reuniunii femeilor române din Sibiu” 300 fl.
- 4) Stipendiu pentru un studentu la cursul comersialu de abiturienți 500 fl.
- 5) „Reuniunii române de cântări din Sibiu” 100 fl.
- 6) Secțiunii Sibiu a „Reuniunii carpatine transilvane” în scopul edificării unor case de cură climatică pe muntele „*Păltiniș*” 200 fl.

Cine e acēst care
Niciari nu are stare,
Nici în iadū nu se opresce
Ci totu iadul se clătesce!?

*

Ș'acuma fiindu noi toți
Ai lui Adamu strănepoți
Tare se ne bucurăm
Pe domnul să lu lăudăm,
Caci Pașcile ne-au deschis
Raiul ce fusese închis
Și părtași ēr ne-au făcut
De binele cel demult,
Și de-acum pāu'n vecie
Dōmne voia ta să fiă.
Culese din Valeadeni de

George Cătană.

Ginū Costanginū.

Poveste.

A fostu odată, ca nici odată, pe când se încălțau purecii în coji de nucă și se duceau la rugă și după ce se îmbētau, vrăji pe la uși căutau.

A fostu un moș și o babă, sērao ca biserica de iepuri. Ei au avut trei feciori și trei fete. Dēr mōrtea le luă toți copiii și le lāsă numai o fată, pe

care o chema Safta. Moșu era necăjit, că nu i-a rămasu nici un fecior și de necăsu cărtia în contra lui Dumneșu.

Dreptu rēsplată, Dumneșu a rēnduit, de i-a făcutu baba un fecior, dēr acela era diu șerpe și nōptea omu. Acum moșu n'avea ce să facă, că ce e dela Dumneșu nu putē strica; dēr se vorbi cu baba și cu Safta se nu spună la nime, că e omu nōptea, ci se rămān așa, că e șerpe. Șerpelui li puseră nume Ginū Costanginū.

Ginū creșcea ca din apă, așa că nu mai încăpū în trōcă, ci îl puse într'o cojniță; după ce nu mai încăpū în cojniță, îl puse într'o cadă. Când era sōre peste di baba îl mai scoțea pe-afară, și atunci veniau copiii și fete să-l vadă; ba după ce vēdură, că nu le face nimic, începură a se juca cu el.

Ginū, după cum vē spusei, era omu, avea și el inimă, care se soie ce e pārdalnică de dragoste. Intre fetele, cari se jucau cu el, era și o fată a unui bogat din sat, care era mică de stat, dēr tare frumoasă și o chema Mārgeluța. Ce făcu Ginū, ce nu făcu destul că se

indrăgi în fata aceea, încăt cu ea se juca mai mult. Dēr fetei încă fi era dragu să se jōce cu șerpele și ședea mai mult la el, decăt la păriții ei.

Când ajunse Ginū anii de însurat, se rugă de tatăl său să-l însore, dēr se nu-i ia altă fată, decăt pe Mārgeluța, fata lui badea Mihia. Acum se puse moșu pe gânduri, cum să facă și om să lucre, că badea Mihia n'o să-și dea fata după un șerpe. Ginū însu se nu-i mai dete pace până nu-l poru la petițu. Bietul moș plecă să-i facă pe voia, dēr badea Mihia își făcu 13 cruci și își scupă în sinu, că vedeți d-vōstră, cum să-și dea el așa pupu de fată după un șerpe! Se mai duse moșul mai de două-ori, dēr a treia-ōră dișe badea Mihia, ca să se scape: „Eu atunci mi-oiu da fata după feciorul tău, decă el mi va face podu de feru dela mine până la tine; dēr până mână se fiă gata.”

Se întōrse moșu necăjit acasă și-i spuse lui Ginū ce a dișu badea Mihia. Ginū însu numai cātă a gândit și podul de feru s'a și făcut.

Acum păriții fetei se înțeleseră să-i dea fata, că pōte că așa e voia lui

Dumneșu și apoi se nu mai aibă pe urmă necăsu și judecā. Când merseră cu nunta la biserică, Ginū mergea pe lângă nuntașu tērēndu-se ca șerpii, și înapoi ēr așa.

Eu mai am de mințit, se nu vē apuce vr'unu urit; cui fi va fi urit a asculta, se nu pōtă la Pașci mânca.

Sēra băgă Mārgeluța de sēmă, că Ginū își lăpādă pelea de șerpe, o puse la căpătāu și era un fecioru frumosu îmbrăcāt ca un domn. Diminēta ēr își lua pelea pe el și ēr era șerpe. Așa a făcutu doi ani de di, dēr nevasta lui nu spuse la nime. Toți credeau, că el e totu șerpe și se mirau, că șede Mārgeluța cu el.

După doi ani, Mārgeluța a pornit în altă stare și atunci ea spuse mumei sale, că Ginū își lăpādă sēra pelea de șerpe și e ca un domn; dēr se rugă de mamă-sa să se spună la nime, că decă nu s'a audit până acum, nici de acum se nu se audă și apoi chiar dela ea.

Mumă-sa ar fi tăcutu ca pământul — decă n'ar fi audit. Ea însu se puse pe gânduri, de ce i-a spus fata, și se

Apoi: 7) „Reuniunii carpatine transilvane în scopul înființării unui muzeu carpatin transilvan 50 fl. 8) „Reuniunii transilvane pentru soițele naturale din Sibiu“ în scopul edificării unui muzeu 100 fl. 9) Institutului pentru îngrijirea morboșilor în Sibiu 100 fl. 10) „Reuniunii pentru înfrumusețarea orașului Sibiu“ 50 fl. 11) „Reuniunii igienice din comitatul Sibiu“ 50 fl. 12) „Reuniunii pompierilor din Sibiu“ 50 fl. 13) Gremiului comercial din Sibiu în scopul susținerii unui curs practic de contabilitate 50 fl. 14) Institutului pentru alimentarea săracilor din Sibiu (dați deja) 50 fl. 15) Pentru tipărirea manualului de instrucțiune la școala comercială română 500 fl. 16) Internatului „Reuniunii femeilor române din Brașov“ 100 fl. 17) „Reuniunii pompierilor din Brașov“ 50 fl. 18) „Reuniunii pentru înfrumusețarea orașului Brașov“ 50 fl. 19) Societății academice „România Jună“ în Viena 50 fl. 20) Societății academice „Petru Maior“ în Budapesta 50 fl. 21) Nenorocilor prin foc din Măgarei (dați deja) 50 fl. 22) Fondului studenților mișeri din Blășiu 50 fl. 23) Fondului pentru ajutorarea studenților morboși dela gimnaziul român din Brașov 50 fl.

Convocări.

Conform hotărârii luate în ședința comitetului ținută la 7 Noevre n. 1892 n Sibiu convocăm adunarea generală a „Reuniunii învățătorilor gr. cat. din comitatul Sibiuului“ pre 22 și 23 Aprilie st. n. (Sâmbătă și Duminecă) în Orlat, la care cu onoare invităm pe toți p. t. membri și amici ai școlii și progresului.

Programa:

Ședința, I în 22 Aprilie n 1) Participarea la serviciul divin în biserica parohială, 7 ore a. m. 2) Deschiderea adunării de președinte prin o cuvântare în care arată însemnătatea reuniunilor învățătoresci; 3) Ceteria apelului nominal; 4) Raportul comitetului, împreună cu programul pentru buget pe anul următor; 5) Raportul cassarului și al bibliotecarului; 6) Alegerea unei comisii pentru conscrierea membrilor noi și pentru censurarea rapoartelor de sub p. 4 și 5; 7) Manipularea cu despărțimintele la tractarea religiunii în o școală cu un singur învățătoriu, predată de Dionisiu P. Decei; 8) Discuțiune asupra temei metodice de sub p. z.; 9) Prelegeri practice din stupăritul rațional, de președinte.

Ședința II, la 2 ore p. m.: 10) Cum se fia tractate Abecedarul și Le gendarul — unele cărți în celea mai multe școle populare — pentru a pute fi realizată celă mai mare spor posibilă

în limba maternă?, predată de Ioan Popescu, 11) Discuțiune asupra temei precedente; 12) Continuarea prelegerilor din stupărit.

Ședința III, 53 Aprilie n.: 13) La 8 ore o lecțiune practică care va fi la rând din cetit în clasa I, despărț. I.; și ocuparea potrivit a celorlalte despărțiminte, de Nicolau Grancea. 14) La 9 ore o prelegere practică din gramatică la desp. III. an. III de școală în clasa de fete și ocuparea potrivit a celorlalte despărțiminte, de domnișora Maria Simionca. 15) La 10 ore tractarea unei teme stilistice, care va fi la rând cu despărț. IV în clasa III de băieți și ocuparea potrivit a celorlalte despărțiminte, de Romul Simu; 16) Dela 11—12 discuțiune asupra temelor tractate, orele dela 8—11.

Ședința IV, la 2 ore p. m. 17) Raportul comisiei censoratoresc alese în șed. I.; 18) Statorirea timpului, locului și programei pentru adunarea generală următoare; 19) Alte propuneri; 20) Încheierea adunării.

Sibiu, 5 April 1893.
Romul Simu, Dionisiu P. Decei,
președinte. secretar I.

Conform art. XIV al statutelor, prin această se convoca adunarea generală a „Asociațiunii pentru spriginirea învățătorescilor și sodalilor români meseriași“ pe Duminecă 11 (23) Aprilie a. c. orele 2 d. a. în sala de desemnă a școlilor române din loc.

Agandele adunării vor fi: 1) Raportul Comitetului pe a. 1892; 2) Alegerea unei comisii pentru înscriere de membri noi; 3) Raportul comisiei censoratoresc; 4) Decisiuni asupra propunerilor Comitetului și ale comisiei censoratoresc; 5) Raportul comisiei pentru înscriere de membri; 6) Alegerea comisiei censoratoresc pentru 1893.

N. P. Petrescu, Arsenie Vlaicu,
preș. secretar.

Producțiuni și petreceri.

Studenții români din loc vor aranja Sâmbătă în 3 Aprilie s. v. o petrecere cu dans, în sala dela „Hotel Europa.“ Intrarea de persoană 1 fl., de familie 3 fl. Biletele se pot procura pe baza invitațiilor, la librăriile N. I. Ciureu și W. Hiemesch și sera la casă. Venitul curat e destinat, pentru scopuri școlare filantropice. Inceputul la 8 ore sera.

Reuniunea română de cântări și musică „Armonia“ din Tiovanii mare va da Lună a doua și de Pasca, o serată musical-teatrală, împreună cu dans. Corul bărbătesc va executa „Valurile Dunărei“, vals de I. Ivano-

viciu. Se va reprezenta scena militară comică „Sergentul și recrutul“ și Vinderea lui Isus, tragedia în 4 acte de S. P. Simont.

Societatea de lectură a tinerimei dela Institutul pedagogic teologic ort. rom. din Arad, va da o ședință festivă în Dumineca Tomei, 4 (16) Aprilie c. în „sala cea mare a Seminarului“ din Arad. Inceputul la 7 ore sera.

Ofertele în favorul bibliotecii Societății se vor chita pe calea publicității.

Programul: „Christos a iuviat“, sextet mixt. 2) „Cuvânt de deschidere, rostit de v. președintele societății Andrei Horvath, cleric c. III. 3) a) „Serenadă“, de C. Porumbescu b) „Fructul verde de strjar“, de G. Musicescu, — sextet. 4) „Divinitatea proției“, disertațiune de Laurențiu Tădăra, cleric c. III. 5) „Lălea vitează“, poezie populară, de G. Musicescu, — sextet mixt. 6) „Dan Capitan de Plai“, poezie de V. Alexandri, declamată de Vasiliu Papp, cleric c. II. 7) a) „Se nin și furtună“, de I. Vorobchievici, quart. barb. b) „Baba și moșnegul“, poezie populară, de G. Musicescu, — sextet mixt. 8) „Spiritul învățământului în școala populară“, disertațiune de Romul Roman, pedagog c. III. 9) a) „Răsa lună“, b) „Dis'la badea“, poezii populare de G. Musicescu, — sextet mixt. 10) „Paraponisitul“, de V. Alexandri, predată de Georgiu Lupșa, cleric c. III. 11) a) „Stăncuța“, poezie populară de G. Musicescu, — sextet mixt. b) „Marș“, de C. Porumbescu, — quartet bărbătesc.

Invitare la producțiunea și petrecerea colegială aranjată de Societatea Sodalilor români din Brașov.

Producțiunea se va ține Lună în 26 (10) Martie 1893. a doua și de Pasca în sala „Hotelului Central Nr. 1.“ Inceputul la 7 ore sera. După producțiune urmază dans, începând cu „Călușarul“ și „Bătuta“. Intrarea, de persoană 60 cr. Comitetul Societății Sodalilor Români. Bilete se pot căpeta la D. D. Eremias, la Librăria Nicolae Ciureu, la Casina Română și sera la casă. NB. Ofertele marimiose se vor chita publice.

Programul producțiunii: 1) Musica; 2) „Marșul cântăreților“, de C. G. Porumbescu, executat de corul Sodalilor; 3) „Peneș cureanul“, de V. Alexandri, declamată de V. Gală; 4) „Cătă te-am iubit“, de A. Flechtenmacher, executat de corul Sodalilor; 5) „Herșon bocogiu“, cantonetă de V. Alexandri, executată de D. Căpătină; 6) Musica; 7) „Negustorul și Ne-

rodul“, de A. Pană, declamată de G. Gală; 8) Uite mamă“, de G. Dima, executat de corul Sodalilor; 9) Musică; 10) „Cine a câștigat“, comediă într'un act, prelucrată de A. Vlaicu.

Tinerimea română din Boda va da a treia și de Pasca o producțiune și petrecere. Se va reprezenta piesa „Vlăduțala mamei“, comediă în 2 acte, jucată de tinerime. În trarea: de persoană 35 cr. Inceputul la 7½ ore sera. Venitul curat este destinat pentru înființarea unui cor de plugari.

Literatură.

A apărut:

Asociațiunea pentru spriginirea învățătorescilor și sodalilor români din Brașov. Informațiuni de președintele N. P. Petrescu. Brașov. Tipografia A. Mureșianu. Se vede în folosul fondului Asociațiunii. Prețul 25 cr., francată 25 cr. De vânzare la Comitet. Broșura conține informațiuni interesante din viața Asociațiunii. Înființarea ei, membrii, fondurile, instrucțiunea. Reuniunea sodalilor conține mai departe două cuvântări instructive ale președintelui, una ținută la o adunare generală a doua cu ocaziunea împărțirii de haine, elevilor săraci dela meserii; urmază apoi un conspect alfabetic al tuturor elevilor români (peste 200) așezați la meserii în Brașov, cu indicarea locului nașterii, a mestrului și a timpului cât este așezat; urmază mai departe un conspect alfabetic de industriași, comercianți și meseriași români din Brașov. În fine sunt informațiuni despre așezarea băieților la meserii. O recomandăm tuturor celor interesați.

Poesia populară română, de Gheorghe Adamescu. (O frumoasă disertațiune, cu privilegiul aniversării a 25-a dela întemeierea liceului din Galați, unde autorul funcționează ca profesor.) Format mare 8° de 30 pag.

Carte de ceterie pentru clasa III gimnasială, reală și pentru școlile superioare de fete, de Virgil Onișiu, profesor. Editura librăriei Nicolae I. Ciureu, în Brașov. Format 8° de 189 pag. Prețul 1 fl.

În editura librăriei Stem János din Clușiu a eșit de sub tipar: Dicționarul maghiar român („Magyar-román zsebszótár“) pentru școlile și privați, de Octavian Barișiu, profesor gimnasial în Năsăud. Edițiunea II, îndreptată și îmbogățită. Format 8° de 210 pag. Prețul 1 fl. 40 cr.

socotia, cum se face să nu și mai ia ginere-său pelea de șerpe? După ce se mai gândi puțin, se duse la preot să-l întrebe, ce se face că el ca om mai iclean (istep), o va îndrepta pe calea cea bună. Preotul dișe, să aducă fata, ca să-i spună, că el tot nu poate crede. Mărgeluța veni cu muma-sa și îi spuse preotului, că Ginu își lapădă sera pielea de șerpe și atunci e ca un domn.

Preotul, gândind, că face bine, le sfătu, că dimineța, când dorme Ginu, Mărgeluța să se perie și să i arunce pelea în foc și deca el va mirosi, atunci ea să dișe, că a aruncat peră din pepten în foc.

Mărgeluța ascultă de preot și într'o dimineța, când dormea Ginu, ea se apucă să se perie și îi aruncă pelea în foc. Ginu simțind miros, se trezi și de loc își căută pielea la căpătău. Vădând, că nu e acolo, pricepu, că Mărgeluța i a aruncat pielea în foc și dișe: „Bată-te Dumneșu, Mărgeluța, și pe tine și pe cară te au învățat să-mi arci pielea în foc. Să dea Dumneșu atunci să nasc, când voiu pune eu mâna peste pânțelele tău“. După aceea plecă în lume.

Acum se fi vădută plâns și năcaș. Părinții lui Ginu blăstău pe Mărgeluța că a spus mumei sale; Mărgeluța blăstău pe muma-sa; muma blăstău pe preot, că de după sfatul lui a rămas fata ei de batjocură în lume. Dér toți puneau vina pe Mărgeluța și pe muma-sa, că ele n'au trebuit să spună. Muma Mărgeluței de năcaș în scurtă vreme a și murit.

Trecură doi ani și Mărgeluța n'a mai născut. Atăta se îngroșase, încât au legat'o cu un cerc de feră peste pânțele; dér cercul a pocnit apoi au legat'o cu un cerc și mai gros. Vădând, că nu mai nasce, ea a plecat în lume să caute pe Ginu. Și s'a dus multă lume și împărăția, Dumneșu să vă ție, deca veți asculta, pău' povestea voiu gata.

După multă cale, Mărgeluța a ajuns la sf. Mercuri, și aci i-a eșit o cățalușă înainte. Sfânta Mercuri a strigat:

„Sări, cățalușă mea
De-i de vină mănco totă
Er de nu las'o întrégă“.

Cățalușă o lăsa atunci să intre în curțile sf. Mercuri, că ea serca n'a fost

de vină, oi nesocotita de muma-sa. Ea povesti sf. Mercuri totă năcașul și se rugă să-i spună, deca știe unde e Ginu Costangin? Sf. Mercuri îi spuse, că nu știe, dér să se ducă la sf. Vineri, că pte va sci. La plecare îi dete o furcă de aur, care singură se torcea.

Mărgeluța plecă acum la sf. Vineri. Și aci eș cățalușă înainte. Și aci o păți ca la sf. Mercuri. Sf. Vineri o îndreptă să se ducă la sf. Duminecă, că la ea vin mai mulți omeni și pte va sci. La plecare îi dete două mere de aur.

Când ajunse la sf. Duminecă, îi eș cățalușă înainte, dér nu-i făcu nimic. Mărgeluța află pe sf. Duminecă în ușa bisericei și îi spuse năcașul ei. Sfânta Duminecă îi spuse, că Ginu șede într'o casă aprpe de biserică, și dela fantana bisericei aduc apă. Sf. Duminecă îi dete o cloță cu pui de aur și o sfătu, că să stea la fantana cu darurile, ce le-a căpătat, pău' va vedea dōmna lui Ginu.

Când sta Mărgeluța la fantana, veni slujnica lui Ginu după apă. Ea șdă multă la fantana mirându-se de cercul de feră dela Mărgeluța și de darurile,

ce le avea ea. Când ajunse slujnica acasă, Dōmna încep să o bată, că de ce a stat atăta. Dér slujnica îi dișe: „Dōmna! nu mă bate, că eu am vădută la fantana o muere legată peste mijloc cu un cerc de fier și ea avea o furcă de aur, două mere de aur și o cloță cu pui de aur“.

Dōmna trimise slujnica să aducă pe muere, ca să o vadă. Când veni Mărgeluța, Dōmna o întrebă, că vră să le dea ei lucrurile acelea; dér ea dișe, că i le va da de cinste, deca o va lăsa să stea 3 zile cu domnul într'o casă. Dōmna se învoi și o lăsa cu Ginu singură, dér Ginu, cum se puse pe scaun, adormi. Mărgeluța se duse lângă el și dișe:

„Gine, Gine Costangine
„Pune mâna peste mine
„Cercul să-mi pocnească
„Și fiuțul meu să nasă“.

Ginu însă dormea și nu se pută po-meni, căci dōmna a dat slujnicei năcaș unsore vrăjite să-l ungă, ca să adormă.

A doua și er a venit Ginu la Mărgeluța și er a adormit. Slujnica a ascultat la ușă și a auzit pe Mărgeluța dișd, ca și în ziua dintău. Acum

„POVESTIRI“ alese și întocmite de Petra Petrescu, 1 vol. 300 pag. prețulu 75 cr., cu porto 80 cr. De vânzare la administrația diarului. — Totu aoi se găsește de vânzare de același autor: *Studiu din economia națională*. Despre bănci, operațiunile lor, despre efecte și despre burse. Prețulu 45 cr.

Cursu de stupăritu, de A. Deganu. La continuele întrebări, ce i se făcu. d-lu învățătoru din Veșelă, A. Deganu, care atâtu de frumos s'a distinsu pe tărâmulu stupăritulu, ne rogă a aduce la cunoștința celorlți interesați, că sușu numitul s'eu opă se vinde prin d-lu Arseniu P. Bunea, secretarul Comitetulu școliloru grănițerescu în Sibiu (Nagy-Szeben) cu prețulu de 35 cr. — 5 cr. porto poștală.

Voci din Publicu.

Subsemnatulu, ca executoru testamentarū alu rămasulu după repositulu Dimitrie Cioflecă, aducă la cunoștința Onoratulu publicu și a celorlți interesați că legatele pentru diferiți membrii ai familiei s'au plătitu aceluora cu detragerea sumelorū pentru competențe, ér legatele pentru unele corporațiunī și reuniunī de binefacere s'au predatū d-lui notarū publicu reg., d-lui Petru Nemeșu, spre păstrare până la definitivă terminare cu rămasulu.

În câtu privește legatulū pentru comuna bisericu d'n Arpătacu în sumă de 5600 fl. acela s'a trimesū veneratulu Consistorū Archidiececan din Sibiu spre administrare.

Interesații în această cauză își potū lua cri ce informațiunī dela subscrierulu.

Brașov, 26 Martie 1893.

Petrache M. Zănescu.

Arta de a trăi.

După *Stugau*, de Camilă B...

(Urmare.)

Dér se arunce ore omulū vre-o dată ori ce speranță peste bordū și se des-pereze? Răspundemū cu: nu! De *Bugny* observă cu dreptu: „Insemnează a cunoșce pré puținū șansele noroculu, când cineva desperază“. Câtū de repede nu se schimbă adesea înpregurările! Câtū de iute nu se schimbă une-orī durerea în plăcere! „Unū singurū momentū intransparentū“, ăice Jean Paul, „desparte adesea infernulū nostru de cerū“. D'abia există o situațiune din care se nu fiă posibilă scăparea, pen-tru-că precum observă Mme. de Staël „natura aședū lângă fiă-care réu și reme-diulū de vindecare“. Decă nu vedemū remediulū, acesta mai de multe-orī vine de acolo, că ni-amū pierdutū mintea.

Dér stăpânirea de sine nu se învață

în ora pericolulu. Celū ce vré se învețe a înota, când e aprópe se se începe fi-resce că a întârziatū; trebuie decī înv-erțatū de mai înainte. De timpuriu decī se ne însușimū, prin propriă educațiune arta, de a ne păstra chiar în situațiunile cele mai dificile curagiu, sânge rece și o privire clară.

Când e vorba de rele, a cărorū delăturare nu stă în puterea noastră, atunci se reflectămū la ceea ce ăice Shakespeare: „Înainte de însănoșarea unū morbū violentū, ataculū e mai puternicū în momentulū puterii și alū îmbunătățirii; orī ce réu, ce-și ia rămasū, e tot-déuna mai réu“.

Voi, nefericitū, cari ați ajunsū la acelū punctū criticū și înfricoșatū, în care cu Hamlet discutați în modū serioșu cestiunea despre a fi séu a nu fi, cugetați, că suferința vóstră pentru aceea vė apasă atâtū de tare, pentru-că trebuie se facă locū îndreptării. Și decă nu aflați mângăierea în apropiere, atunci ridicați-vē și căutați-o totū mai susū; pasărea raiulu fuge din furtuna cea mare, care-i prinde aripile și-o răpescce cu sine, mai susū, unde nu e furtună. Cugetați și la proverbulū: când miseria e mai mare, atunci e Dumnezeu mai aprópe.

Și apoi mai sciti. ce vė mai este rezervatū? Póte că vė aflați tocmai în presera fericirii vóstre! Decă viața vóstră e o comedie séu o tragedie, nu o puteți sci înainte de sfirșitulū piesei. Cine scie, decă intriga piesei nu va avé póte încă unū desnodământū favorabilū. Póte că sfirșitulū e atâtū de frumosū, încatū decă ar mai fi de vre-unū folosū, ați dori bucurosū se se repete întâmplarea.

Noi trebuie se considerămū viața ca unū postū de sentinelă, ce ni s'a încredințatū. Cu câtū acela e mai periculosū, cu atâtū mai multū e pentru noi o ces-tiune de onóre de a-lū păstra. Unū soldatū adevératū nu-și părăsește postulū până ce nu vine schimbulū. Marele Generalū, care comandază nenumératā armatā de stele ce o desteritate, încatū nicī una nu sosese nicī cu o secundā mai târziu la loculū unde trebuie se sosescă, și-a însămnatū și ție, omū micū de sufletū, postulū tēu și va sci, pentru ce te-a pusū tocmai pe ține acolo. Acela trebuie se fiă unū soldatū bravū, căruia comandantulū i-a încredințatū unū postū dificilū. Arată-te demnū de acea încredere!

Decă tóte acestea nu vorū fi în stare se te abatā, și tu totuși voiesci a face pasulū în nefire, atunci fă celū puținū mai înainte ceea ce sfătuesce, Rousseau: „June nebunū! decă tu mai păstrezi în fundulū inimii tale și numai celū mai slabū sentimentū pentru virtute, vino la mine se te învățū a ubi viața. De câte-orī ești ispititū a-o părăsi, ăici în ține însu-ți.“

En se mai faci o faptă bună, mai înainte de ce voui muri; apoi du-te și caută pe unū sėracū, ca sė-lū ajuți; pe unū nefericitū, ca sė-lū mângăi; pe unū împilatū, ca sė-lū aperi. Decă această consolare te reține ađi, te va reține și mâne și poimáne și te va reține tótă viața. Decă ea nu te reține, atunci mori, tu nu ești, decătū unū miserabilū.“

(Va urma.)

ECONOMIA.

Altuirea prin copulare.

Avénd acum tóte cele trebuincioșe pentru altuire, putemū începe numai decătū la altuitū.

Mai de cu primăveră, în Aprilie, altuimū pomișorii, cari suntū mai subțiri, cei ce-sū numai ca o pénă de scrisū. Aceia se altuescū prin copulare. Eță cum se întem-plă copularea:

Luămū mai întâiu mlădițele nobile mai alese și esaminămū bine mugurii (bobocii) de pe ele. Cei ce-sū mai în josū pe crânguță, se vedū de deasupra, că nu suntū potriviti, de ore-ce suntū pré mărunți; decă-i vomū folosi, potū, ce e dreptū, se se prindă, dér dau tare incetū și târziu, și apoi se póte întâmpla și aceea, că cren-guțele eșite din ei se fiă pré slabe. Mugurii, ce suntū la vârfulū mlădițelorū, suntū cu multū mai mărișori, dér nicī pe aceștia nu-i pu-temū folosi, de ore-ce lesne se póte întâmpla, ca aceia se nu fiă copti de ajunsū. Mai bunī suntū cei dela mijloculū mlădițelorū, decī pe aceia-i vomū folosi.

Așa-déră din mijloculū mlădi-ței ne tăiemū o bucată cu 2—3 mugurī. Partea de-asupra o ciun-tămū finū, chiar de-asupra ochiu-lui celui din sasū, și tăietura o ungemū cu nițică alifiă. Decă de-asupra ochiulu amū lăsa cren-guța mai lungă, aceea totū s'ar usca cu timpulū, ba ar puté chiar cauza pomulu o bólă, numită *cangrenă*, de care se uscă și piere pomulū. De-o tăiemū însă scurtū lângă ochiu și o ungemū cu ali-fiă, în 2 ani se vindecă de nicī nu se mai cunoșce, că dóră a fostū ciungărită cândva, ér înlăun-trulū pomulu nu se întâmpă nicī o daună.

Acum luămū bucățica de mlă-diță, cea tăiată, cu mugurii cei bunī, bine desvoltați, și o ținemū în mâna stângă, avéndū în drepta bricéga bine ascuțită. Mlădița o ținemū cu mugurulū celū de-a

supra în susū și punemū ascuți-tulū bricégulu sub mugurulū celū din josū și tragemū în josū tăindū mlădița pe curmezișū ca se ré-mână o tăietură netedă, cam câtū unghia de lungă și bine pieșă, adecă costișă. Tăietura această o facemū cu cea mai mare băgare de sémă, dintr'o singură tăietură, ceea ce-o putemū face numai decă cuțitulū taie tare bine.

Acum mlădița e gata. Decī ne apucămū și pădurețulu încă-lū tăiemū dintr'o singură tăietură, din josū în susū, câtū cotorulū lui de-asupra se fiă chiar ca celū din josū alū mlădiței nobile. Trebuie însă se băgămū de sémă, că atâtū mlădița, câtū pădurețulu, înainte de a-le tăia, le ștergemū bine de prafulū, orī nășipulū ce s'ar afla pe ele, de-o parte, căci ne strică cuțitulū, de altă parte, căci pe tăietură nu-i ertatū se fiă ni-micū, ci ea trebuie se fiă golă, curată, netedă.

Acum mlădița nobilă o așe-đămū cu tăietura chiar pe aceea a pădurețulu, câtū améndouș se formeze o unică mlădiță, le ținemū la-olaltă cu degetulū arătătorū și cu celū mare dela mâna stângă, stringéndu-le astfelū la olaltă, apoi înfășurămū o fășiuță cerată pe lângă imbinătură și adecă numai de jumătate, că cea-laltă jum-țate a fășiuței o înfășurămū nu-mai după ce amū pusū douș be-țișase (lopățele), una de-o parte și alta de altă parte a altoiei, cari esū în susū de sub legătore și se înaltă cam câtū mlădița no-bilă de susū; după ce amū legatū dér bine altoia și am asigurat' o cu bățișasele acelea, apoi e gata.

Numai de câtū apoi punemū sémnū la altoiă, ca se scimū ce némū e. Sémnulū acesta e o bu-cățică de șindilă de douș degete de lată și de unū latū de mâna de lungă, subțirică și netedă. La unū capétū i-am făcutū o găurice cu o sirmă (drotū) fierbinte, ér prin găurice am trasū unū firuțū de sirmă galbenă de aramă (dro-tulū séu sirma de fierū nu e așa bună, că ruginesce pré curéndū).

Cu firuțulū celū de sirmă le-gămū scânduricea de altoe, după ce amū scrisū pe ea cu cerusă nu-mele altoiei. Ca se se cunoșcă bine scrisórea, muiemū mai întâiu șindilūta în apă. Unii scriu nu-mele pomulu pe scândurice cu colorī uleióse, ce e lucru și mai bunū, dér cu cerusa încă e bine, și de a fostū șindilūta bine ne-tedă, nu se șterge curéndū. Ast-felū de semne punemū numai de câtū după ce am altoitū orī ce pomū, în orī-ce formă de altuire, ca se scimū tot-déuna, care ce pomū este?

Sentințe și învățături.

Din carnetulū meu, de Moșulū.

— Bogată este numai îndes-tulirea.

— Cine își cunoșce mintea, nu-și cunoșce tot-déuna inima.

— Voința nu darulū caracteri-séză pe dăruiorū.

— Timpulū câtū trăimū în lumea asta este scurtū, scurtímea această, decă vomū petrece-o réu ar fi pré lungă.

— De necasurī numai Dum-neđeu te póte scuti; de descu-rigare tu singurū te poți feri.

— Mediculū celū mai bunū alū omulu este cumpătarea lui.

— Pacea, cumpătulū și odihna închidū doctorulu ușa.

— Nicī odată nu te vei abate dela calea cea adevératā, numai

ea nu mai unse pe Ginū a treia-đi, dér nicī elū nu mai adoroi, ci când se rugă Mărgeluța de elū, puse mâna peste ea și pocni cerculū.

Mărgeluța se rugă de dómna să-i dea unū locū să nască, ér dómna îi ăise, se se sue la oca podulu și ea va ținé ciurulū de josū. Ea se sui în podū și născū unū copilū și o fată cu pėrulū de aurū, cari cădură în ciurū. Dómna îi îngropă în grădină și puse în ciurū doi căței. În lozulū, unde a îngropatū copiii, au crescutū doi brađi frumoși, cari până séra se făcură groși de nu-i puté nime cuprinde. Toți din tóte părțile veniau se vadă grădina cu doi brađi. Dómna stătū de Ginū se tae brađii, se făcă douș paturī și Ginū trebui se asculte.

Într'o nópte ăise unū patū cătră celalaltū: „Greu ție-e, frate?“ Cela-laltū răspunde: „Mie nu mi greu, frate, că e calcată tae a m-ă.“ — Dér ție greu ție-e? Răspunde: „Mie mi-e grea, frate: că e calcată blăstémata“.

Dómna era pomenită și cum auzi de locū porun-i se arđă paturile, că nu-să bune. Când băgară patu-

rile în focū, dómna porunci la slujnică se nu lase se soape vre-o schiutee.

Uitasemū se vė spunū, că biata Mărgeluța rămase slujnică aci ca se lū vadă pe bărbatulū ei. Cu tótă paza, totū seapără douș schintei și se făcură la domnulū în curte doi miei cu lăua de aurū. Dómna când îi vedū, ăise cătră Ginū se-i tae. Ginū nu avū cum, trebui se asculte, că dómna aceea așa era de rea, ca Neaga, care a încărunțitū și pe draculū în fântānă.

Dómna māvā slujnicile la apă, ca se spele mațele meilorū, dér se nu le soape vr'unū dărabū pe apă; dér lorū le soapă douș dărabce pe apă, din cari se făcură doi copii: unū baiatū și o fată cu pėrulū de aurū. Ginū venia dela vė-natū și trecū chiar pe lângă copii. Elū se apropiă de ei și îi întrebă, că ai cui sunto? Copilulū îi puse tótă întâmpl-rea dela începutū, cum a fostū tata lorū cu pele de șerpe și totū, până unde vė min-ții eu.

Atunci Ginū cunoscu, că-sū copii lui, îi luă acasă și făcu unū prānđă mare, la care chemă totū domul de cei mai mari. După ce se puseră cu toții la masă,

ăise Ginū, că fiăcare se spună câte o po-veste. Dér nimeni nu scie minți așa ca mine, de aceea spuseră povești scurte. Când ajunse rândulū la copii, ăise Ginū: „Ei copii tati, spune-ți și voi câte-o povestel“ Atunci copilulū spuse și la masă, cum a spusū lui Ginū. Bietei Dómne nu-i se împărea bine și totū ăicea:

„Unū tăciune
Ș'unū carbune,
Taci copile
Nu mai spune“.

Ginū însă ăicea: „Spune, copi-lulū tati, mai departe“. Când elū gătă povestea, Ginū se sculă dela masă și ăise cătră Dómna se se ducă în lume se nu-i mai audă de nume.

După ce plecă Dómna, Ginū îmbră-țișă pe Mărgeluța și pe copii și de aci încolo trăiră fericitū după atâtea neca-suri, ce le avură mai înainte.

Eu încă am fostū pe acolo se vedū se privescū, se am ce se vė povestescū.

Prusei unū epure de oodă și vė minții povestea tótă.

Colnicū, Martie 1893,

Maria Drăganū
învățătoare.

să lucră după inimă și conștiință.

— Ah, multe visuri din junete se prefacă în spumă trecătoare!

— De timpuriu se cunoșce omul, care are talent pentru ceva.

— Sănătatea și o dispoziție veselă sunt de ajuns, ca cineva să fiă fericit.

— Cine nu culege rose vera, nu le culege nici érna.

— E încă știuă, mișcăte omule, vine noaptea, când nu poți să lucră.

— Numai necasurile vieții ne învață cum să prețuim bunătățile ei.

— Sămânțarea produce fructe rele.

— Munca este balsamul sângelui, munca este isvorul virtutii.

— Crede causei, căreia în servesci.

POVEȚE.

Curățirea ruginii. Iacă un mijloc practic pentru a face să dispară rugină după obiectele de fier sau oțel. După ce aceste obiecte s'au curățit de grăsime ștergându-se cu o bucată de materie uscată și môle, cu ajutorul unei pensule se ungu cu o soluție compusă din 100 grame de clorură stanică (cositor) în un litru de apă, care se amestecă cu o altă soluție de 2,5 grame acid tartric pus în un litru de apă, și în fine se amestecă și acesta cu 20 grame soluție de indigo amestecat cu 2 litri de apă. După ce astă soluție a lucră asupra petei de rugină, se șterge cu o pânză uscată. Apoi se lustruesc cu praf pentru argintărie sau roșu englezesc.

Varza (curechiul) ca lea-ă. Un medic renumit a dăsu: „Dacă voii să avei bolnavi mulți, atunci opriți pe ómenii de a mânca varză.“ Din aceste urmază; că varza e un leac foarte bun. Folia de varză pusă pe rane alină durerile. Zama de varză e bună și la durerile de urechi. Inmuiăm în cârpă în zamă de varză și o punem, când ne culcăm, pe urechi. Dimineta facem totă asemenea. Zama de varză e bună și pentru sdreliri, mușcătură de insecte veninoase. Fiartă sau crudă cu ulei, varza regulază mistuirea și curăță stomachul. Gustată înainte de amiață zama de varză slăbesce efectul beuturilor spirituose.

Lecu sigur pentru neveste ca să nu le bată bărbații.

Deși trăim în veacul luminilor, totuși mulți bărbați sunt atât de neluminați, încât își bat nevestele, ér ele sunt atât de neluminate. Oă nu se înflă un leac, cu care să desvețe pe bărbați de acelu nărav blăstemat.

Eu, ca om din acest veac, urăsc datinele barbare ale timpurilor trecute, chiar atât de tare, pe cât de mult mă alipesc la bunel obiceiuri ale țerei noastre, cari au dat nascere următoarelor sentințe filosofice:

— Muera nebătuă, ca móră nefe-recată.

— Muiera nebătuă, ca calul nepotcovit.

— Dă celului ovăș și muierei bătae la timp potrivit.

— Cu cal neșelătu și cu muiera nebătuă nu ple a la tégú.

— Când te însori, nu cumpăra oglindă, că aceea o aduce nevasta, dér fă-ți o bată în patru dung și o pune pe grindă, să-ți nă de-a îndemână în ori ce timp, etc.

Der dăce, că nu i bubă fără de leac. Așa și aici: pentru ca lucrurile să mērgă strună și bietele neveste să pótă scăpa de bătăile barbaplor, este următorul leac, pe care-l recomandăm tuturor nevestelor inbitore de liniștea casei și de cojocul lor:

Auume nevasta, care are bărbat cu nărav de băteia, să se scóle desu de dimineață, să iee urciorul în mână cea dreaptă, ér în stanga o cofă; amēndouă să fiă bine spalate. Cu ele să mērgă repede la fântăna, ori la isvorul celei mai de aprópe, să umple numai decăt vasele și să se întóră acasă cu grabire. Nief mērgēndu, nief venind, să nu scóta cuvēntu dia a ei gură.

Cofa cu apă să o pună la locul ei, ér urciorul să-l pună sub masă, ca nime să nu bea apă din el. Apoi când bărbatul vré să iucēpa la cērtă și găt-cēvă, să se arunce nevasta repede la urciorul cu apă neincepută, și să umple gura cu apă, pe care să o țină în gură până va înceta bărbatul cu cērtă. Și lucrul acesta se întēplă numai decăt, ér nevasta rămāne nebătuă.

Acest receptu are să-l repeteze nevasta în fi-care di, până va desvēta cu desvēșire pe bărbat de réulu nărav alu bătăii.

I. P. R.

MULTE ȘI DE TOATE.

Diarele din lume.

Numărul gazetelor publicate în tóte țările din lume, după cea mai bună statistică, este de 41,000, din cari 24,000 apar numai în Europa.

Germania este în capul listei cu 5,500; apoi vine Franca cu 4,100; Anglia cu 4,000; Austro-Ungaria 3,500; Italia 1,400; Spania 850; Rusia 800; Elveția 450; România 315 și restul se împarte între celelalte țări.

Statele-Unite posedă 12,500, diare, Canada are 700 și Australia totu 700.

La 300 de foi periodice publicate în Asia, Japonia singură figură cu 200. În Africa apar 200 de diare și 3 apar în insulele Sandwich.

17,000 de diare se publică în limba engleză; 7,500 în cea germană; 6,800 în cea franceză; 1,800 în spaniolesce, 1,500 în italienece și 420 în romănesce.

O istorie nostimă.

Un preot negru din Minnesota (America) a spus deună-și credincioșilor săi chipul cum au ajuns să fiă între ómenii nu numai „negri“ ci și „albi“.

Elu a ținut negrilor săi următoarea cuvēntare:

— „Fraților! Vedeți un om alb; elu e réu și blestemat! Vē veți minuna, decăt vē voiți spune, de ce a dat D-đeu voiă acestor ómenii păcătoși să trăsésc pe suprafața pământului. Éta ca s'a întēplată:

„In vremurile vechi trăia negrul Adam împreună cu soția sa Eva, într'o grădină frumoasă. Adam și Eva se hrăneu cu portocale, cu cartofi și béu vin mult. Ei avéu doi băieți: pe unul îl chema Cain, pe cel-altu Abel.

„Cain a omoritu într'o bună dimineață pe fratele său și apoi s'a ascuns. Atunci a venit D-đeu din cer și a strigat: „Cain, omoritorule, cređi, că nu te vedu? Ieși repede afară!“

„Cain ese din ascunțătoare și dăce: — Uite, sunt aici Maffa, ce vréi cu mine dragă Maffa (D-đeu?) D-đeu l'a întrebat: „Unde e fratele tău Abel?“

„La întrebarea acésta Cain, care era negru cum suntem noi acuma, s'a albit de rușine.

„Așa dér, fraților, Cain a fostu cel dintăit om alb pe lumea asta...“

Astă-fel a dovedit preotul negru de unde vint ómenii albi. Apoi să dăce, că n'a iaventat și elu..... prafu de pușcă?

Un fecu gróznicu într'o mănăstire.

Aprópe de Moscova, în mănăstirea Krestovishemski, a isbucit deună-și un foc mare.

Focul a început pe la órele 12 noaptea și peste 2 cēsur întregu edificiul era pradă flăcărilor.

Éta cauza focului: Un bucătar voia să aprind noaptea focul, ca să-i facă maicei stărițe un cēiu. Elu a făcut focul cu gază, dér din nebagare de semă, sticla pe care o avea lângă elu plină cu gază a luat foc. Bucătarul a fost cuprins de flăcări, cari pe urmă au cuprins întregu edificiul.

O mulțime de călugărițe au fost grav rănite de flăcări. Stărița mănăstirei a scăpat din flăcări sārind din etagiul alu 2-lea, de pe o ferăstră. Ea și-a rupt amēndouă picioarele. Nenoro-cita a murit imediat.

Celelalte călugărițe au voit să sară, de asemenea pe ferestri. Unele au alrgat jos pe trepte ca să scape de mórte. Ele au fost oprite de flăcări. Întrebadu-se ér în chiliile lor, nenoro-citele călugărițe, au început să strige criabil, să se róge și să se tavalésc pe jos. Unele mai curagiose au sărit pe ferestri. Celelalte au ars de viu.

În total 13 călugărițe au ars cu desvēșire, ér alte 4 sunt rănite de mórte.

S'a deschis o anchetă, de almintrelea fără de nici un folos din cauza că bietul bucătar a ars și elu. Mănăstirea a ars cu desvēșire și pagubele pricinuite de acest incendiu se ridică la 20,000 ruble, cari au ars odădu și o mulțime de obiecte de o valóre mare.

O vilă istorică.

Éta câte-va date asupra frumoșei vile Palmieri, pe care o ocupă acum la Florența regina Angliei.

Vila e foarte vechiă și nu s'a putut stabili data, când a fost construită. Se șie însă, că la 1468 a fost mărta de Matteo Palmieri.

La 1600, Palmiero-Palmieri a construit lângă ea o bisericuță, care există și ađi.

În anul 1775 vila a fost cumpărată de lordul Cooper și de amanta lui, numită Gore, și devenise locul de intrunire a tuturor ómenilor iluștri din Florența. Acolo se dedeau reprezentații teatrale strălucite și lordul Cooper avea obiceiul să facă invitațiilor săi cadouri scumpe.

La 1824, vila a fost cumpărată de Maria Farhil, care a testat-o marei ducese Maria-Antoinette. În sfirșit la 1859 lordul Crawford a cumpărat-o pentru suma de 500,000 de fr.

Arhitectura e din vécul alu XVI. În primul etagiu se află o terasă largă. Se spune, că Giovanni Boccacio, cunoscutul scriitor italian, a scris în villa Palmieri cele mai frumoșe comedii ale sale, sau și-a luat subiectul de acolo.

Regina Angliei locuesce în etagiul alu 2-lea, mobilat foarte sumptuos cu mobile sosite anume din Anglia. Lângă odaia de culcare a reginei se află salo-nul femeilor sale de cameră.

Cea mai mare parte din suită locuesce într'o vilă situată aprópe de vila Palmieri.

O femeie condamnată la mórte.

Tribunalul din Aix a condamnat la mórte pe femeia Carmagnole, în vērta de 60 de ani, acusată că a otrăvit pe bărbatul său.

Bărbatul ei, Carmagnole Francoais, a murit la 6 August 1892 la Marsilia.

Făcēdu-se autopsia cadavrului și aualisa chimică a viscerelor, s'a dovedit,

că a murit otrăvit. În urma unei interogatori strășnic femeia lui a mărturisit, că ea l'a otrăvit.

Și cauza acestei crime e oătu să pótă de extra-ordinară.

Femeia Carmagnole, deși era în vērta de 60 de ani, avea un amant tânăr cu numele Ricard.

Ea voia să se cunune cu el și totu d'odată să moștenésc averea bărbatului său.

Ricard trăia de vre-o 12 ani în casa soșilor Carmagnole și bărbatul nu-l puté suferi în ochi, căci vedea, că elu întreține relații amoroșe cu nevasta-sa.

În sfirșit elu l'a otrăvit, dér a fost prins și după luđi debateri, tribunalul a condamnat-o la mórte.

Condamnata și-a ascultat sentința cu cel mai mare sänge rece, oia-ce a pus în umire întregu auditorul.

Soră-sa vitregă auzēdu sentința finală a fost așa de emoționată în oătu a inebunit imediat.

Sfintul Petru arestatu.

Acum câte-va zile, muri într'un orașel lângă Königsberg un bătrân servitor al unei familii distinse.

A doua noaptea după îngropăciune un om mascat și înfășurat într'un cearșaf alb se presentă văduvei defunctului, pe când ea dormea și îi spune că elu era sf. Petru și trebuie să dea 1000 de mărci, spre a fi distribuiți săracilor. Fără acea sumă mortul rămāne la ușa paradisiului neputēdu intra înăuntru.

Biata femeie tremurādu asigură pe sf. Petru, că ea nu avea în casă decăt 60 de mărci, dér a doua di va cere stăpānului ei restul. Și se țin de făgăduelă. Dér stăpānul ei întreband-o de ce îi trebuie o sumă așa de mare de bani, adecă 940 de mărci, ea trebui să îi istorisescă totă istoria și stăpānul atunci îi dădu numai decăt, însă în aceleși timp înscință și poliția.

Sf. Petru se întórse sēra, dér în momentul în care voia să plece cu banii, de o dată năvăliră în odaia văduvei geandarmii, care lu arestară și i smulseră marea dela ochi.

Atunci se vedu, că principele apostolilor nu era altul de oătu... finu văduvei care era un ștrengar de 18 ani și îi plăcea să cheltuesc cam mult, dér neavēdu bani se gādi să și-i procure prin acest mijloc.

Mórtea unui erou.

Deună di a murit la Geneva un om în vērta de 90 ani, cu numele Carol Vrenier.

Elu a luat parte la luptele din timpul lui Napoleon cel mare, a fost la Waterloo și pe urmă s'a rēboit în tóte revoluțiunile posteroare, întēplato în Paris.

Vrenier s'a luptat pe baricade și primise în diferite rânduri 17 răni în picioare, pept și la mână. La 1870, când a fost rănit de mórte, o femeie tânără, damă de caritate, l'a îngrijit mult. Admirăția lor a fost reciprocă și s'au căsătorit împreună. Pe urmă s'au divorțat, fiind-că Vrenier, era un om ștrengar și iubitor de aventuri.

Elu a fost și în răboiul Franței cu China, unde primind o rană gravă a zăcut 2 ani în pat. L'a căutat însă și l'a îngrijit totă femeia aceea — cu numele Margareta — de care se despărțise întâi dér care, ca damă de caritate, fusese în China și lu găsise pe câmp, rănit și leșinat.

Eroul nostru, viudecăt pe deplin, a venit la Paris, ér mai târziu s'a stabilit în Elveția.

Se însurase a doua óra. Dér nief cu nevasta aceea n'a trăit multă vreme.

Elu avea o pensă lunară de 400 fr. Și cine credeți, că a ținut acestui erou lumina în mână?

Totu sērmana Margareta, în vērta deja de 60 de ani. Sērmana femeie, când

a văditu mortu pe Vrenier, pe care tota viața ei l'a iubit, a leșinat și a fost dusă la spital. Pe urmă a înnebunit,

O glumă bună.

Celebrul pictor francez Meissonier avea în vila sa de la Poissy un grădinar vestit pentru memoria lui puternică. Omul cunoștea toate semințele, toate plantele, decât sunt din Africa, din Asia, din America sau din altă parte. Odată Meissonier și-a pus de gând să păcălescă pe grădinarul.

— „Ce poți să faci asta?“ îl întrebă el într-o zi de față cu mai mulți prieteni, arătându-i într'un pachet de hârtie mai multe oușore uscate de sardele (pesce).

— „Ce să faci“ — duse grădinarul — „sămânță de Pulpus fin Ximas“, o floare minunată din orientu.

— „Câtă vreme trebuie până să se înalțe?“ — întrebă Meissonier râzând, că acum o să păcălescă pe grădinarul.

— „Cam 14 zile.“

— „Așa — atunci te rog sămână chiar azi.“

Grădinarul plecă. „Ați auzit“, duse pictorul către prietenii săi — „peste 14 zile o să vedem, decât are dreptate“. În ziua anumită prietenii s'au adunat din nou la vilă. Pe când își sorbiau cafelele etă, că apare grădinarul.

— „Domnule Meissonier“ — duse el — „sămânțele d-tale au răsărit deja“.

— „Suntem curioși să vedem!“ strigă pictorul. Ei s'au dus cu toții în grădină. În acel moment grădinarul ridică un clopot mare de sticlă și imediată apară implântate frumoasă în pământ 3 rânduri de capete uscate de... sardele. Păcăleala era perfectă. Cu toții au isbunit în hohote de risă afară de pictor, care se roșise de rușine și de neocăș.

A doua zi el a dat pe grădinarul afară din slujbă. În ziua următoare însă s'a împăcat, l'a chemat îndărăt și-a mărit leața.

Bisericele din Berlin.

Capitala Germaniei are în momentul acesta 1 milion 600,000 de locuitori, între cari 160,000 sunt catolici și 120,000 evrei, 60 restul protestanți. Ovreii posedă 8 sinagoge frumoase, catolicii o catedrală, 6 biserici prin mahalalele altele și o mulțime în construcțiune.

Protestanții, din contră, cu toți oă sunt în număr de 1 milion 300,000 n'au de câtă 40 de biserici, pe când câte-va mii de hughenoti francezi, stabiliți la Berlin au 6 catedrale mari dintre cari una e de o frumusețe monumentală.

Diarul „Elsaesser“ din Strassburg spune, că Berlinii au început să-și negligeze bisericele și chiar religiunea. Tote bisericile din acest oraș sunt goale în zilele de sâmbători.

Omenii nu se duc odată cu capul la biserică de câtă în Joia și Vinerea Paștilor, în ziua morților și la anul nou.

Cursul losurilor private

din 5 Aprilie n. 1893.

Table with columns for location (Basilia, Creditu, Clary 40 fl. m. c., Navig. pe Dunăre, Insbruck, Krakau, Laibach, Buda, Palfy, Crucea roșie austr., etc.) and values in comp. and vînde.

Calendarul săptămânii Germănar. Table with columns for date (1893), day of week, and names of saints (Dum., Lun., Marți, etc.).

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Table listing grain prices (Grâu, Săcară, Orză, Ovăș, Cucuruză, etc.) with columns for quantity and price.

Cursul la bursa din Viena.

Table listing financial data from Vienna (Renta ung. de aur 4%, Impr. căil. fer. ung. în aur, etc.).

Cursul pieței Brașov.

Table listing exchange rates (Banconote rom. Cump., Argint român., Napoleon-d'ori, etc.).

Bursa de mărfuri din Budapesta

Table listing commodity prices (Grâu Bănățenesc, Grâu de Tisa, etc.) with columns for quality and price.

Bursa din Bucuresci

Table listing financial data from Bucharest (Renta română perpetuă 1876, etc.).

Tergul de rimatori din Steinbruch.

La 3 April n. starea rimatorilor a fost de 139,201 capete, la 4 Aprilie au intrat 825 capete și au eșit 924 rămânând la 5 Aprilie un număr de 139,102 capete.

la — cr. transito mijloci grea dela — cr. până la — cr. însă transito ușoră dela — cr. până la — cr. transito dte țeposă grea dela — cr. până la — cr. Marfă sârbescă grea dela 49—50 cr. transito, mijloci grea dela 49—50 cr. transito ușoră de la 47—48 cr. Porcii îngrășați de un an dela — cr. până la — cr., îngrășați cu cucuruz dela — cr. până la — cr., îngrășați cu ghindă dela — cr. până la — cr. Cântăriti la gară cu 4i

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

- I. Plecarea trenurilor: 1. Dela Brașov la Pesta. Trenul mixt: 4 ore 20 min. dimineața. Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am. Trenul de persoane: 7 ore 23 min. seara. 2. Dela Brașov la Bucuresci. Trenul accel.: 5 ore 15 minute dim. Trenul mixt: 11 ore înainte de ameli. Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am. 3. Dela Brașov la Zernesci. Trenul mixt: 9 ore 5 min. dimineața. Trenul mixt: 5 ore 13 min. după am. Dela Brașov la Ch-Oșorhelu. Trenul mixt: 5 ore 20 min. dimineața. Trenul mixt: 8 ore 50 minute a. m. Trenul mixt: 3 ore 10 min. după am.

Sosirea trenurilor în Brașov:

- 1. Dela Pesta la Brașov: Trenul de persoane: 8 ore dimineața. Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am. Trenul mixt: 10 ore 5 minute seara. 2. Dela Bucuresci la Brașov: Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am. Trenul mixt: 6 ore 58 minute seara. Trenul accel.: 10 ore 17 minute seara. 3. Dela Zernesci la Brașov: Trenul mixt: 6 ore 2 min. dimineața. Trenul mixt: 1 ora 14 min. după am. 4. Dela Ch-Oșorhelu la Brașov: Trenul mixt: 8 ore 25 min. dimineața. Trenul mixt: 5 ore 32 min. după am. Trenul mixt: 9 ore 25 min. seara.

Proprietar Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil: Gregoriu Malor.

Brassó vármegye alispánjától. Sz: 6021—1893.

Hirdetmény.

Brassóvármegye törvényhatósága 1892 évi zárszámadásai az állandó választmánynak folyó hó 5 én tartott ülésében tárgyalatván az 1886 évi XXI-t. cz. 17-§-a értelmében hozott határozat alapján 15 napon át közszemlére kitétetnek; mi is azon megjegyzéssel hozatik közudomásra, hogy azok a fenti határidőben a vármegyei alispáni hivatalnál a hivatalos órákon át betekintheők.

Brassó, 1893 Aprilis hó 7-én. Alispán helyett: Tompa Sándor, főjegyző.

Advertisement for Farmacia ROZSAVÖLGYI IMRE, Budapest VI. Szabolcs-utca 19. Text describes skin treatments and prices for Dermolin-creme, Dermolin (apă de spălatu față), and Dermolin-pudră.

FLEISCHER & COMP. Negotătoru de vinuri.

Avemă onore a recomanda on. publică
depoulu nostru de

VINURİ ALBE ȘI ROȘII

cele mai fine cu următorele prețuri reduse.

Vinuri albe.

(Dessertu de ardealu.)

Ausbruk	fi.	120 litru.
Liebfrauenmilch	"	80 "
Risting (tămăiose) eminentu.	"	70 "
" finu	"	50 "
Töökhegy	"	60 "
Markateller	"	60 "
Burgundu albă	"	70 "
Vinu de Ardealu, de masă 1892	"	36 "
" " mai vechiu.	"	40 "

Vinuri roșii.

Vinu de Sicilia, nouitate	36	pentru litru.
" Dalmatiuă escelentă	30	" "
De Buda	40	" "
" deosebită	70	" "
Pelină	40	" "

Musteriiloru de cantități mai mari le facem prețuri mai reduse.

Cu distincă stimă:

M. Fleischer & Comp.

89,1—8

vinu oferitu este curatu mustu de struguri.

Vendare din pivniță la Eszterházy Strada Hirscher Nr. 1.

Vendare din pivniță la Eszterházy Strada Căldărariloru Nr. 25 în casa proprie.

2. Ganz seid. bedruckte Foulards 85 kr. bis fl. 3.65 p. Met. (ca 450 versch. Disposit) — sowie schwarze, weisse und farbige Seidenstoffe von 45 fr. bis fl. 11.65 per Meter — glatt, gestreift, karriert, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.), porto- und zollfrei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 fr. und Postarten 5 fr. Porto nach der Schweiz. Seiden-Fabrik G. Henneberg (K. u. K. Hofliefer.) Zürich.

Dintre tôte hârtiile pentru țigarette este recunoscută de cea mai bună hârtia de țigarette veritabilă franțuzescă

„Le Gloria“

fabricațiunea d-loru
JOSIFU BARDOU & FILS în
PERPIGNAN—PARIS.

60 medalii de aură, 16 diplome de onore mari, 20 diplome „Hors Concours“.

„Le Gloria“ este hârtia, care în fineță și bunătate întrece tôte celelalte hârtii de țigarette ce există.

„Le Gloria“ este numai atunci veritabilă, decă fiecare cãrticică poartă firma IOSIFU BARDOU & FILS.

„Le Gloria“ se efectuează cu marginele netede seu crestate (perforate.)

„Le Gloria“ se efectuează și ca tuburi și adecă într'o calitate neîntrecută de fină.

„Le Gloria“ este de căpătatu în Brașovu la tôte marchetaniile și băcãniile en-gros, precum și la fiă care debitantă mai bună de tutună.

52.—13

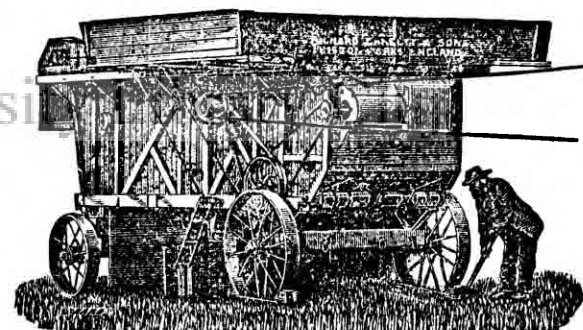
Neapărat de lipsă pentru fiăcare familiă este
Caféua-Malz a lui Kathreiner Kneipp
cu gustu de cafea bône.

Acésta este avantsagiosă că pôte înlocui caféua amestecată cu cichorie oferând o cafea hrănitore și gustosă, un escelent surrogat la cafea. De recomandat pentru femei, copii și bolnavi.

Păđiti-ve de imitațiã.

Se află în totu locul. (13-52.) 1/2 Kilo 25 cr.

PAUL KOTZO, ingineru civilu,
Budapesta, VIII. Uellöerstrasse Nr. 18.

Garnitură de treeratū
cu aburū pe stifturū,
de 2 1/2, 3, 3 1/2 și
4 puteri de cai.
Mai departe
garnitură de treeratū
cu aburū pe sine
de 4, 5, 6, 8, 10 și
12 puteri de cai,
cu Ventilatorū
dedesubtu, cu

aparate lungi pentru scuturatulū paclorū și cu ciururi estreaordinarū de mari și cilindru de sortatū

Locomobile-Compound

dela R. GARRETT & SONS,
neîntrecute, economie de 40% la materialulū de arsū.

Mașini Brandforder pentru cositulū bucatelorū cu aparatū, pentru legatū snopi, recunoscutē de cele mai bune.

Greble originale americane, cu prăjină combinată pentru unu seu natu în răduri și ori ce alte mașini și unelte agricole.

2-8.

Fabrica de Portland-Cement
din Brașovu.

Recomandă escelentulū

Portland-Cement

cu prețuri estine, care se pôte transporta dela ori și care stațiã a Căiloru ferate.

Depouri la

I. L. & A. Hesshaimer și R. Schmidt & C.
Brașovu.

54. 8-10.

A V I S !

Imi permitu a atrage atentiunea asupra marelui asortimentu
de Nouveautés de primăveră și vară în Stofe de lână, Mătase, Zephir-Plisse, Batist, Atlas-Satin, Levantin etc.

Casă de mărfuri D. LESSNER.

Viena, VI. Bezirk, Mariahilferstrasse Nr. 83, Parterre și Mezzanin.

Recomandămū următorele Nouveautés :

Camgarn lână curată	120 cm. lată pr. Metru 1 fl. 10 și 1 fl. 15 cr.	Nouveauté changeant, lână curată	90 cm. lată pr. Metru 70 cr. și 80 cr.
Nouveauté melée	130 " " " " " 1 " 50 "	Nouveauté ou mătasă	85 " " " " " 60 "
Diagonal (fără concurență)	120 " " " " " 1 " 40 "	Broche	85 " " " " " 42 "
Specialitate cu mătasă	130 " " " " " 1 " 40 "	Changeant travers	95 " " " " " 1 fl. — "
Diagonal excellentu.	120 " " " " " 1 " 80 "	Etoffe ligné	100 " " " " " 1 " 25 "
Cordone	120 " " " " " 1 " 80 "	Loden	130 " " " " " 1 " 10 "
Electrique	120 " " " " " 2 " 10 "	Loden, calitate foarte bună	130 " " " " " 1 " 90 "
	130 " " " " " 2 " 30 "		etc. etc. etc.

Recunoscute ca stofe **forte solide și estine.** În localitățile Mezzanin. Depou mare de Covore și perdele.

Pentru provinciã Journale mari ilustrate și colecție de mustre gratis și franco.

51,5—6.